

Azon kellene kezdeni, hogy gyárak s bányák nyitása által saját szülőföldjükön biztosítsák megélhetésüket, mit annyian s annyiszor ígérnek, az éhes gyomor azonban nem várhatja ezt be, s ha választani kell a két vándorút között, a magyar alföld bizonyosan jobb talajt nyújt a kenyérkeresetre, mint Oláhország.

Mi megnevezzük azt a tényezőt is, mely ezt az ügyet hivatottsággal fejleszthetné. A székely művelődési és közgazdasági egyesület ugyanis még két évtizeddel ezelőtt programjába vette a székely kivándorlás kérdésének megoldását. Ujabb időben ez az egyesület újjaszervezkedett s keresi a tért működésének kifejtésére. A székely fiúk akciójának nagy sikerei föllekesítették és ösztönzik a beavatkozásra. Csak hogy itt a székely iparkamara áll legelől, erősen tartván ez ügyet kezében.

A székely egyesületnek ez esetben a székely munkások elhelyezése kínálkozik hálás eszközzé egykori szép ezéjainak megvalósítására. A mit 20 évvel ezelőtt nem érhetett el az egyesület, azt most könnyűséggel kiviheti. A vasut, a zóna s a munkások csoportjainak félárban biztosított vasuti jegyek megkönnyítették és olcsóvá tették az utazást. A mezei dolog idején munkás hiányban levő alföld pedig szívesen fogadja a székelyeket, kik a sok csalódás után immár több bizalommal is fogadják a felajánlott segítséget, mint hajdanába.

Erre szervezkedik a székely egyesület az alföldi uralmak között leendő összeköttetések létesítésével, mire nézve tekintélyes tagjainak befolyását igen előnyösen érvényesítheti, továbbá a székelyföldi főispánok, s a székely községek intelligens vezető férfiai közreműködésének kieszközölésével.

S legyen meggyőződve a székely egyesület, hogy vállalkozását mindenütt örömmel fogják üdvözölni, s hogy különösen a székely vármegyék főispánjai, kik székely fiuk ügyét is lelkesedéssel karolták föl, erős támaszai lesznek ez újabb akciónak is.

Bár úgy lenne, hogy a gyergyói kivándorlóknak a nyilvánosság elő került szomorú esete föl-támasztója lenne a székely munkások jobb sorsát intéző újabb székely akciónak.

A tudakozó intézmény reformja.

Napról-napra szaporodik a száma azoknak a panaszoknak, melyek úgy a kiskereskedők, mint a nagykereskedők részéről hangzanak föl a tudakozó intézmény rendezetlensége és megbízhatatlan volta miatt.

A tudakozó intézménynek messze kiható fontosságát az egészséges kereskedelemre nézve a külföldön már régen felismerték s ennél fogva különösen Angliában a kereskedővilág a kormányval

Kedves jó Bertikém! Multkor az utolsót adtam, több pénzem nincs, de mivel szükségben vagy im a tőled kapott értéktárgyakat küldöm azon reményben, hogy te e nekem oly drága és szíveshez nőtt édes tárgyakat mielőbb visszaküldöd. Ölel Iréné.

Szabó Berti boldogan kiált fel: Oh Istenem! Aztán odaszól a fizető pénzérnek:

— It' van 117 forint, Szabó Albert miniszteri titkár vagyok a kereskedelmiben. Jöjjön oda ma délelőtt s a többi pénzt ott megkapja tőlem.

— És addig az ékszerék...

— Ne nyuljon hozzá! Kiáltá Szabó s felegyenesedett. A pénzér meghajta magát visszahúzódott. Az asztalra csempészett üres üvegek árát miéért ne reszkírozhatná?

Szabó Albert pedig kirohant a kávéházból, rohant a Bezerédi utcába, fel a harmadik emeletre, hogy visszaadja Irénnek ékszereit, lába elé borulva megesküdjék, hogy ez a multság igazán az utolsó volt. Ime ez a lecke, a véletlenség leckéje hatott.

JULES.



egyetértőleg olyan niveaura fejlesztette azt, a mely az ottani fejlett kereskedelem igényeinek minden tekintetben meg is felel.

Sajnos, nálunk ez még távolról sines így. Az az egy néhány jobb hírnévnek örvendő tudakozó intézet nem képes egymagában Magyarország egyre fejlődő igényeinek megfelelni, egyrészt a megbízások sokaságánál fogva, másrészt az itteni viszonyokban való tájékozatlansága következtében sem.

Hogy a tudakozódás dolgában általános a baj, azt félreérthetetlenül bizonyítja azon körülmény, hogy az információk megbízhatlanságát illetőleg a kiskereskedő, tehát a vevő fél épen úgy panaszkodik, mint a nagykereskedő, vagyis az eladó.

A kiskereskedő és ez különösen a vidékiekre áll, azért panaszkodik, hogy a hitel megvonása által sokszor jut a reá nézve végzetes helyzetbe épen a tudakozódó intézetek lelkiismeretlensége miatt.

A nagykereskedő megkérdi a tudakozó intézetet X vagy Y kereskedő hitelképessége felől és megbizsa az információ beszerzésével.

A tudakozó intézmény rendezetlensége most már mily állapotot teremt! A tudakozó intézet kérészködésével első sorban egyik ugyanottlakó kereskedőhöz fordul. Hogy az ily módon szerzett információ mennyire megbízható, azt tudni fogja mindenki, a ki a vidéki élet kicsinyes surlódásait és személyeskedéseit ismeri.

A legtöbb esetben még a legjobb viszonyok közt lévő vidéki kereskedő sorsa is attól függ, hogy milyen mértékben kedvelt vagy irigylet egyéniség a maga lakóhelyén.

A nagykereskedőkre nézve pedig ugyancsak ebben rejlik a veszély.

Nem ritkán esik az érdekelt információ következtében a legnagyobb tévedés.

Statisztikai adatok ugyan nem állanak rendelkezésünkre, de a ki figyelemmel kíséri a magyarországi és külföldi kereskedelmi bukásokat, az csakhamar meg fog győződni a tudakozó intézmény nagy fontosságáról.

Egyes rendkívüli esetek kivételével a magyarországi bukásoknál a passzívák az aktívákhoz viszonyítva aránytalanul nagyobbak a külföldi fizetés képtelenségeknél. És hogy ennek a bajnak az oka a téves információból ered, az kitűnik abból is, hogy egy bukásnál szinte hihetetlenül sok a károsult fél.

Azon a ponton állunk, a hol már komolyan kell gondoskodnunk iparunk és kereskedelmünk önállóságáról újabb és előnyös kölföldi összeköttetésekről.

Az utóbbiakra azonban csak akkor számíthatunk, ha lehetővé tesszük a külföldi tőkének feltétlenül megbízható tájékoztatást szerezni az itteni viszonyokról. Kereskedelmi életünk megállja helyét úgy a mint van, kár lenne tehát szépítgetések által a bizalmatlanság magvát a külföldön elhinteni.

A tudakozási ügynek organizálása, tehát úgy szólván életszükséglete fejlődő kereskedelmünknek s azt hisszük, hogy ha a kereskedelmi kamarák, melyeknek végre is a kereskedők érdekeinek védelme képezi feladatát, kezükbe vennék a kereskedelmi információk ügyét, véget vetnének ezáltal az örökös és jogos panaszoknak.

(er.)

A divat.

Sokan azt mondják: minden szép, ami divat. Igazabban mondanak azonban azok, kik számra nézve kisebbek, de akik azt állítják: mindaz divatos is, ami szép. Hozzunk fel reá példákat.

Nagy divat volt valamikor a krinolin, ma ki találja e viseletet szépnek? Nagy divat volt a fehér paróka még II. József korában is. Már most kérdem, mikor fest jobban egy fiatal leányarc, aranyzóke hajfürtjeivel-e, vagy ha rizporozott fehér paróka takarja el gyönyörű természetadta hajkoronáját? ... Sokszor ilyen a divat.

Nincs-e tehát több igazság abban az állításban, hogy minden szép: divatos. A szép arc mindig divatban marad, vagyis addig marad divatban, míg a szép arcra ráncok nem gyűlenek. Mindig csak kicsiny láb lesz a divatos női láb, hiszen ez már ezer

és ezer év óta tetszik s még mindig ép úgy divat mint Japánban, hol esecsemőkorukban kezdik a leányok lábát apróvá nyomorítani. Mert a kicsiny láb szép. Vagy mondjunk egy másik példát. A fülbevaló is mindig divatban marad, pedig fülbevalót Éva anyánk is viselt már.

De ez csak általános jellemzése a divatnak. Menjünk a részletekbe. Azt mondják, hogy a divat rettenetesen szeszélyes és így költséges. Minden perczben más-más képbe, ruhába, alakba, formába öltözik a divat; s az ember, hogy mindig a divatot kövesse, mesés áldozatokat hoz.

Ez azonban a valóságban csak azt jelenti, hogy az emberek igen szeszélyesek, mindig újat és újat találnak ki, s akár izléstelen az az új, akár nem: hát divattá csinálják, mert új. De mert a legtöbbször izléstelen, hát csak két hétig marad divatban, épen addig, míg Párisból Berlinbe, onnan Bécsbe s végre hozzánk költözködhetik, azután le is tehetjük ezt az újat...

Eddig csak a női divat járt sok szeszélyességgel és változattal. Egyik évben olyan kalapokat hordtak asszonyaink, hogy fejük bubját is alig-alig fődte be, a másik évben meg már fejviseletük egész virágos kottá változott át, vagy zöldeges, veteményes kertté, hol legelészni is lehet. Így a ruhákkal is. Az egyik évben szorult a szép női karokra a ruha és előnyösen tűnt elő a kar természetes gömbölyösége, a másik évben meg már a karokból szárnyak lettek, óriási szárnyak, minők csak a phönix madárnak lehettek.

Nos, most térjünk át a férfivilágra. Szídjuk össze őket. Illik és a férfi komolysággal összeegyeztethető-e, hogy a férfidivatban is a legnagyobb szeszélyesség állott be. A frakk és a fekete öltöny kétszáz év óta mindig divatban volt és szalonképes. Ma? Ma már megtörtént az, hogy a férfiak egyik előkelő bálunkon maskarába öltöztek, érte a 6 éven aluli gyermekekhez illő tédig erő veres nadrágot. Égbe kiáltó izléstelenség! Mert a nők eltakarják lábszárukat, hát azért mi férfiak mutassuk nekik a magunkét? De így van ez most a gallér-, ing- és nyakkendőviseletben is. Egyik izléstelenség követi a másikat. S nincs az a képtelenség, mely magának két hétig vagy két hónapig divatot nem tudna teremteni.

Ideje lenne már, hogy a divathajszolásból, a divatesinálásból kijózanodjunk; s ha kijózanodni a külföld nem akarna: a saját eszünkől józanodjunk ki magunk. Először is költséges multság ez a mostani állapot, másodsor meg izléstelen. Mindkét ok pedig elég fontos, hogy gondolkodóvá tegyen bennünket. Egy egyszerű s kevés diszszel ellátott, testhez illő ruha mindig szép marad, soha sem mehet ki a divatból, kultiválják hát asszonyaink az angol szabásu ruhát. A férfiaknak nem is tesz az ajánlatot, csak annyit mondok: a ruha ne legyen se nagyon szűk, még kevésbé nagyon bő, se nagyon világos, se nagyon koezkás, legfőbbképpen mindkét nemnek szóljon a közmondás: egy fecske ne csináljon mindjárt nyarat.

De az öltözködésen kívül is annyi mindent tesznek az emberek divatszerint! Divat szerint esznek, divatosan mozognak, beszélgetnek, viselkednek, divatosan zsuroznak s divatosan teszik el magukat holnapra. Mondjunk el egy pár ily divatos szokást. Divat, hogy 6 nagysága a műélvezet s a művészet rovására 10 perczel később menjen el a színházba s félórával előbb hagyja ott a darabot, mintsem ez befejeződik. Pedig ez már elég régi és okatlan divat arra, hogy kikopják a divatból. Divat, hogy a háziasszonyt mindig elragadónak, bájosnak, szellemességben kifogyhatatlannak, kedvességben eligézőnek tartassák. Persze ez a csodabogár háziasszony személyben minden nap változik. Divat, hogy a fiatal ember fűnek-fának bókoljon, még akkor is, ha vőlegény, persze ez esetben a menyasszonyával minél kevesebbet foglalkozzék. De hisz minek soroljam mindezt fel, mikor az is divat ma már, hogy az asszony az urát megcsalja...

Divat, hogy a kereskedő egy-kétszer megbukjék, a szerelmes pár marólugot igyék, a pénztáros defraudáljon, a kaszinói tag hamisan kártyázzék, a gróf demokrata legyen, gyerkőcök párbajozzanak stb.

Most már a divat szeszélyességét véve alapul,

mely az egyik szélsőségtől a másikba rohan, azt a szerény kérdést vetem fel: a pénz nélküli öreg leányok mikor jönnek már divatba?

Tánczestély.

1898. Augusztus 13.

Már 9 év annak, hogy a Kézdivásárhelyi szünidőző tanuló ifjuság felsőbb tanintézetben levő szegény sorsu tanulókat segélyező alapja javára táncmulatságot rendez.

Régi tradíciók és az ifjuság annyis jó kedve általánosan elég alapot szolgáltatnak a multság erkölcsi és anyagi sikerének biztosítására, s mint a mult, úgy a jövő évekre nézve is teljes reményt adnak arra, hogy a nemes ezél közelebb essék a megvalósuláshoz.

A szombaton megtartott tánczestély is fényes beigazolása volt annak, hogy az ifjuság s Kézdivásárhely város és vidéke intelligens közönsége tud és akar is lelkesedni a humánus eszméért.

A rendezőség, élén lelkes elnöke: Benkő Ernő joghallgatónak, már hetekkel ezelőtt minden lehetőséget megtevé arra nézve, hogy a tánczolni és mulatni vágyó fiatalság egy szép est édes reminiscenciáival távozzék és hogy ez estély az előbbi évek multságához megfelelő niveaun álljon.

Esti 6 óra után kezdett gyülekezni a fehér válszalaggal dekorált rendezői kar a fenyőágakkal kisépített tánczterembe, hogy kedves missióját minél nagyobb eréllyel tölthesse be, s már 7 órakor halottuk Szőke Pista zenekarától az első accordokat elhangzani és láttuk az arczokat a lázas várakozásban felhevülni.

És azalatt, míg ott künn a felhőköl zuhogott alá az eső, ott benn a teremben fesztelen jó kedvben, vidáman repültek a párok, cseréltettek ki epedő pilantások.

Az első négyest körülbelül 30 pár tánczolta.

A kedélyes hangulat még a reggeli órákig tartott, s az aggodalmaskodó garde des dames-okat most egy alapos oknál fogva vissza lehetett tartani a hazameneteltől.

Azoknak a szépeknek: úgy a kedves mamák, mint bájos leányaik neveit, kik megjelenésük által ugyis a rendezőség szívében mélyen bevésve maradnak, nem íkathatathat ide, mert bizony az alkalmatlan eső feljegyzéseimből tabula rasát csinált, s így szíves elnézésükért kell esedeznem.

Az estély erkölcsi sikerének teljes mértékben megfelel az anyagi siker, melyről kimerítő pénztári tudósítás fog beszámolni.

Köszönet és az ifjuság el nem muló hálája illeti Benke Gyula országgyűlési képviselő urat, ki soha sem szünt meg az ifjuság érdekeit előmozdítani, s nemesak szóval, de tettel, nemesak erkölcsi de anyagi előnyökkel igyekezett az ifjuság estélyének sikerét biztosítani. Teljes elismerés illeti Erdélyi Károly polg. isk. igazgató, tiszteletbeli elnök urat, ki évek hosszú során az ifjuság vezetője, gyámoltó barátja volt, s hogy a jövőben is az lesz, arról már eleve meggyőződve vagyunk.

Hiszem is, hogy míg az ifjuságnak ily lelkes támogatói lesznek, addig soha sem tévesztheti szem elől azon magasztos ezél megvalósítását, melynek szolgáltatában már évek óta küzd és fáradoz.

Phónix.

Ujdonságok.

— **Eljegyzés.** Dr. Szőcs Mózes Kis-Küküllővármegyei közpörházának igazgató-főorvosa f. hó 14-én jegyezte el Jancsó Irén okleveles tanítónőt, Jancsó Mózes szeszgyáros és birtokos leányát Kézdi-Vásárhelyen. Szívünköl gratulálunk.

— **Multság.** A helybeli kereskedő ifjak társulatának nyári tánczvigalma, mint már említve volt, folyó hó 20-án az „Unió” kerti színpadon megtartva. Ezen multság iránt szokatlan nagy érdeklődés mutatkozik minden oldalról, — úgy annyira, hogy nincs egyetlen lányos ház a jobb körökben — honnan ne készülnének rá. A nagy siker, melyet elérni vél a fiatalság, annak tulajdonítható, hogy igen előkelő személyek jegyeiket már ki is váltották. Különbön felkórottunk annak kijelentésére is, hogy mindazok, kik még június havában váltot-

ták ki jegyeiket, azt ezen multságán érvényesíthetik. És végül mindazok, kik tévedésből értesítést nem kaptak, de arra igényt tartanak, — tekintsék magukat ez uton meghívottaknak.

— **Templomért a halálba.** Folyó hó 15-én nagybaldogasszony napján Gelenczén Szigeti Gizella 14 éves, igen szép leánya szüleitől a templomba keredzett; azonban ezt szülei tőle — nem tudni mi okból — megtagadták. Ezt a lányka annyira zokon vette, hogy a megtagadás után nemsokára fölakasztotta magát. Hogy tisztán csak a templom avagy még más valaminek is volt-e közbejártsága tetteinek elkövetésében, az még ismeretlen.

— **Elvágta az újat — s nagyon fájt.** A napokban M. G. eszmadia-mesternek egy 13—14 éves Héjja Gyula nevű tanulója a szabászati-késsel az újába vágott; a vágás természetesen keserves fájdalmakat idézett elő, minek következtében a gyermek nagyon komor lett és gondolkodóba esett; azonban nem sokáig tartott e komorsága: kiment a színebe s ott több ízben egy hosszú ruházárító kötélből faragott, míg nem ötdízben eltalálta azt a hosszúságot, melyet nyakába téve egy gerendára fölakasztotta magát, ezzel akarván fájdalmát enyhíteni, s enyhítette is, mert nem sikerült többé életre kelteni.

— **Talált hulla.** Pál Sándor, oroszfalvi esküdt f. hó 15-én délután, a mint Kézdivásárhelyről hazafelé ment, az utvonalon egy kavieshalom mellett egy fügyermek hullát talált, melyet valószínűleg a gölya vitt oda; a tulajdonos tovább illant, nehogy a szabadságot élvező gölyát a hűvösre tegyék.

— **Tűz.** Altorján f. hó 14-én nagy tűz pusztított. Bajesi Joachim és társainak 10 épülete lett a tűz martalékává, mely valószínűleg gyújtogatásból eredt. Tettesnek még ez ideig nyomára nem akadtak.

— **Tánczestély.** A Kovásznai szünidőző tanulóifjuság f. hó 20-án (Szent István napján) a Deák 1.-felé színpadon Sándor József országgy. képviselő védnöksége alatt műsorral egybekötött zártkörű tánczvigalmat rendez. Ez érdekesnek ígérkező tánczvigalomra felhívjuk közönségünk figyelmét.

— **Szülők figyelmébe ajánljuk** Röser tan- és nevelőintézetét (alapított 1853-ban.) E kitűnő hírnévnek örvendő intézet magában foglal 3 osztályu keresk. iskolát, mely teljesen egyenrangú a keresk. akadémiákkal, érettségi bizonyítványai az egyéves önkéntességre képesítenek és négy osztályu polgári iskolát. A tanulók kívánatra az iskolákkal kapcsolatos nevelőinternátusba is felvétetnek. Bővebb értesítést szívesen küld Röser János igazgató Budapestben.

— **Kovásnai fürdővendégek névsora aug. 1—15.** Szabó József vend. Köhalom, 1 személy. Sipos Anna és Ilona birt. Püskörcz, 2 sz. Chhita Udrescu ker. Bukarest, 8 sz. Popeszkú Juon udv. borb. Bukarest, 1 sz. Albu Jánosné ker. Bukarest, 1 sz. Klusch Márton szabó Brassó, 1 sz. Budai János vasuti hiv. Kolozsvár, 6 sz. Zajzon Lázár ügyvéd K.-Vásárhely, 5 sz. Catz Simon ker. Bukarest 1. sz. Elena Stefanescu ker. Kalafat, 2 sz. Szentmiklósy János nyugd. Plojest, 1 sz. Petru Szavu napsz. Bácsfalva, 1 sz. Pap Imréné ref. lel. neje Hódmezővásárhely, 4 sz. Niedl Ferencz m. kir. pü. tanácsos Temesvár, 2 sz. Zoltáni Sándor megyei hajdu Seps-Szentgyörgy, 2 sz. Bakesi Lajosné birt. és öz. Barabás Mihályné papné Albs 2 sz. Finta Istvánné hiv. neje Budapest, 1 sz. Jászai Mari színművésznő Budapest 1 sz. Keresmár Mária építészne Sinaja, 1 sz. Fejér Sándor főszolgabíró Csik-Szereda, 1 sz. Jenik Béla vasuti és hajózási főfelügyelő Budapest, 1 sz. Balogh Zsigmond kir. járásbíró Debreczen, 1 sz. Öz. Csekme Andrásné Foksán, 2 sz. Boez Elemérné Páncsova, 1 sz. Bieia Petru Manule ker. Erzsébetváros 1 sz. Vasile Poengha mézárós Brassó 1 sz. Lázár Gyula fakeresk. Gyergyó-Szentmiklós, 7 sz. Nikolai Bogdán tanár Brassó, 1 sz. Popovits János hiv. Brassó, 1 sz. Rozner Nina magánzó és Glück Lajosné Brassó 2 személy. özvegy Kovács Istvánné mosónő 2 személy Opra András vend. 1 sz. Bukarest. — **Vajnafalva.** Baló László tan. neje K.-Vásárhely, 4 sz. Nagy Lázár festőművész Budapest, 1 sz. Koltofean Rebeka mag. Bereczk 2 sz. Danno Miklósné Budapest 1 sz. Schwetz Vilmos kir. taufelügyelő Dies-Szentmárton, 2 sz. Ifj. Jancsó Mózes nyomdatulajdonos neje K.-Vásárhely, 4 sz. Öz. Szőts Jánosné K.-Vásárhely 4 sz. Antal Róza festő neje Brassó 4 sz.

Összesen : 89 személy. Az eddig kimutatott állandó fürdővendégek letszáma : 423, s a futóvendégek be-számításával együtt eddig a kovásznai fürdőkönn megfordult 927 főnyi látogató. E hó 15-én délig a Pokolsárban : 4440 drb. 25 kros és 3475 drb. 5 kros fürdőjegy kelt el. A vajnafalvi fürdőket aránylag — mint a kimutatásokból is látszik — kevesebben használják. A nagy többség a Pokolsárban fürdik.

Közigazdaság.

A talaj elkészítése őszi buza alá.

Midőn buza alá talajunkat elő akarjuk készíteni első sorban az elővetemény lekerültének ideje határoz; vannak ugyan gazdaságok, melyek a régi háromnyomás szerint még ugart aratnak, de amennyiben lassu átmenetben vannak a belterjesebb váltógazdálkodás felé, az ugarnak meghagyandó terület a többféle takarmányok elvetésével annyira összelesz szoritva, hogy a tiszta háromnyomás eltűnik. Az ilyen átmeneti gazdaságokban bevetett ugarról beszélnek, melyből csak annyi marad vetetlen, tehát fekete ugarnak, amit az igaerő már elvégezni nem képes vagy a dűlő legmostohább részét képezi, ezen terület rendszeren legelőnek használtatik, amelyet éppen, mert igaerő szűkiben vannak a tavaszi munkák befejeztével, nehé csak nyár elején szántanak fel először, a mit őszzel a vetőszántás követ. Sok helyen ilyen módon az ugar csak 2-szer szántódik, ami hiba, mert ha az elmélet követelte 5 szántás keresztül nem is vihető, igyekezzünk legalább 3-szal a tarlót kellő mélyen feltörni, a szántott talajt a fagy hatásának kitenni, ami egy gyenge trágyázásnak megfelel, ezt tavasszal felszikadás után esetleg extirpálni, de a második szántást a talaj összetömődöttsége és gyomossága szerint kellő mélyen elvégezni, a mit közvetlen a vetés előtt a közép mély vetőszántás követhet, ily eljárás mellett a buza fekete ugar után 3 szántásba kerülne, amit azonban tekintve, az ugar mind kisebbödő jelentőséget zsinórmértékül oda állítani nem lehet, mert vannak esetek, midőn két szántásba, sőt egy szántásba vetve is, a buza jó helyre kerül. Belterjesebb üzemnél, a hol már rendszeres váltógazdaságot üznek, megkülönböztetjük a korán lekerülő előnővényeket a későn letakarodóktól.

Korán lekerülő előnővények után talajunkat következőkép készíthetjük elő: tudjuk a repce, zabosbüköny, lóbab után a talaj tiszta, beérett morzsalékos struktúrája és azon nyirkossági fokon van, mikor a talaj könnyen megmunkálható, rendes időjárást feltéve, ha ilyenkor csekély szántással a tarló azonnal buktatva, jól elfogaszolva lesz, kapunk egy porhanyós felületet, mely a talaj nedvességét conserválja, az aláforgatott tarló korhadását elősegíti, a talaj összetömődését megakadályozza és ezáltal könnyíti a később történendő mély, ugynevezett keverő szántást, mely után egy közép mély vetőszántás adatik. Sok esetben azonban ezen 3 szántás nem eszközölhető az igaerő más módon való elfoglaltsága miatt vagy ha hosszantartó esőzés akadályozza a földmunkát, ilyenkor csekély tarlózást egybekapcsoljuk a keverő szántással a mit legezészerűbb szántóvassal ellátott ekékkel eszközölni és csak extensív művelésnél erősen kötött talajoknál lesz megengedhető a szántóvas elhagyása is. Lóherét tenyészítő gazdaságokban némi gondot igényel a talaj előkészítése buza alá. Itt az a kérdés, vajjon első, vagy második kaszálás után török-e fel a lóhere tarlót? Az első kaszálás után feltörni indokolt lesz akkor, ha lóherénk gyenge állású és tulságos gyomos, esetleg taraczkos, itt elsősorban sekély szántás által igyekezzünk a heretőveket, gyomokat elnyesni és aláforgatni; a heretőveket így irtva kipusztulnak, miáltal egyrészt elejét vesszük az utána odakerülő buza elgyomosodásának, de másrészt a heretővek elkorhadása által nyerünk némi trágyát is, a melyet aláforgatunk, midőn a talaj mélyebb felporhanyítása céljából a keverő szántást eszközöljük, a melyet követő vetőszántásban 3 szántást kap a lóhere után buzánk, a mi nemesak idő szempontjából, megadható de a talaj jó előkészítése szempontjából is ezélszerű eljárás lesz. (olyt. köv.)

idegenek forgalma.

Julius 25-től aug. 12-ig.

Nemzeti szálló: Schön Gyula utazó Budapest. Adler Zsigmond utazó Bécs. Lichtman Miksa Budapest. Dozza János utazó Budapest. Spitzer Bé-

la és családja kereskedő Gyulafalva. Veres Gyula kereskedő Brassó. Láng Károly kereskedő Brassó. Pollák Henrich utazó Budapest. Gr. Khün István hivatalnok Déva. Rádó Ödön utazó Budapest. Diekmann Albert utazó Brannschweig. Dr. Molnár Lőrincz tanár Kolozsvár. Korbász Kálmán utazó Bécs. Krajnik J. utazó Baudnitz. Hern Ferencz utazó Bécs. Temesváry Béla utazó Bécs. Winkler Fülöp utazó Frankfurt. Vosseln Rudolf utazó Mannheim. Láni Albert utazó Bécs. Dimitru J. tanár Slanie. Bartalics Károly főszolgabíró Csik-Szt.-Márton. Hartig N. utazó Kolozsvár. Máthé István hivatalnok Bu-

dapest. Rácz Gerő hivatalnok Budapest, Benedek István ny. ezredes Fogaras.

Millenium szálló: Feichtman József utazó N.-Várad. Landes József biztosító Budapest. Schwimer Lipót utazó Budapest. Korodi Sándor utazó Seps-Szent-György. Leichter Dezső utazó Budapest. Grosz Eliás marhakereskedő Nagy-Várad. Fung Jakab utazó Bécs. Goldstein F. utazó Bécs. Weisberg Ábrahám utazó Csernovitz. Horváth Jenő gyáros Budapest. Reichen Haller hivatalnok Románia. Rozner Samu utazó Budapest. Gurnstein Markus utazó Budapest. Leon kereskedő Románia.

Korp Bojer Románia. Mozeu Bojer Románia. Szirmai Jakab főmérnök Budapest. Bök János igazgató Budapest. Schleizinger Albert utazó Kassa. Kohn Geron utazó Némethely. Seifreid Hugó utazó Budapest. Rozenberger L. utazó Bécs. Ábrahám Sándor utazó Kolozsvár. Budai Gyula utazó Budapest. Rusnyák József Budapest. Baróthy János hadnagy Brassó. Em. Welhuarth Pál Budapest. Theodor Lőrincz utazó Temesvár. Weisz Bernád utazó Bécs. Farkas Farkas utazó Budapest. Plaesintár Dávid utazó Szatmár. Schiwanf Gusztáv utazó Budapest. Gerson Wachsmar utazó Pécs.

Hirdetések

Van szerencsém úgy a helybeli mint vidéki t. közönség szives tudomására adni, hogy Kovásznán

ÁLLANDÓ FOGGYÓGYÁSZATI TERMET

nyitottam, a hol a foggyógyászat körébe vágó minden műveletet úgy operatív, mint technikai ágban elvállalok.

Rendelés minden nap reggeltől estig.

Dr. Morvay István

25 86—* egyetemes orvos-tudor, fog- és szájbetegségek specialistája.

SCHISSER PÁL

első nagy kárpitos-butor-raktárában
Kézdi-Vásárhelytt

nagy választékban kaphatók a legbiztosabban munkált ruganyos szalon-butorok minden minőségben. Teljes garnitúrák: egy kanapé, 6 drb karosszék 100 forint feljebb, ezenkívül mindenféle divány ottománok, faragott, tömören hajlított faszékek és függőnytartók, tükrök, tolelt-asztalok, lószőr és tengerifü matrácok és sodronyágybetétek galvanizált sodronyból tömör fakerettel és vasalással, egy nagy ágyra darabja 9 forint. Összehajtható vas-ágyak 32 rugós matráczezel.

Az üzlethelyiség a kaszinó-épület földszintjén van.
(88 58—100)

Jég eladás.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy nálam naponta jeget igen jutányos áron lehet kapni.

87 17—**

Csiszár Pál,
kereskedő.

FABRITIUS TESTVÉREK

RÉZ, ÉRCZ ÉS GŐZKAZÁNGYÁR

* NAGY-SZEBENBEN. *

Elvállalnak jutányos árak mellett

szeszgyári berendezéseket és javításokat,

továbbá készítenek: teljes készülékeket és egyes készülék-részeket, u. m. tányérok, rektifikátorok, keverő és hűtő készülékeket, gőzölőket, gőzkazánokat vörösréz és vasesőveket stb.

Hirdetések

lapunk

kiadóhivatalában

felvételnek

SZIVATTYUKAT

házi, ipari, mezőgazdasági, építkezési és egyéb nyilvános célokra kéz-, járgány és erőhajtásra,

TÜZFECSKENDŐKET

városi, községi, gazdasági és gyári tűzoltóságoknak

harangokat és harangállványokat

templomok, iskolák stb. részére.

Büzmentesen működő pöczegödör tisztító készülékeket, utcái öntözőkocsikat, sárkaparókat

készít és ajánl a

BUDAPESTI SZIVATTYU- és GÉPGYÁR

RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG (ezelőtt **Walser Ferencz**)

Budapest, VI., Külső vezit 45.

(25 37—40)

Árjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve.